

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/429/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204510
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714204510.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou spoločnosťou: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: G. N., nar. XX.XX.XXXX, D. T. XXXX/X, E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenia OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený advokátskou spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 2.330,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7C 83/2014-56 zo dňa 12. marca 2015 vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 262,30 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet jeho právneho zástupcu.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 70,82 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 239,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 239,44 eur od 01.09.2012 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Napokon navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 119,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd rozhodnutie v napadnutej časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 8 O.s.p., § 93 ods. 2, ods. 4 veta prvá O.s.p. a vecne tým, že súd rozhodol o trovách konania pri odporcovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešným odporca (mal čistý úspech, lebo navrhovateľ žaloval sumu 2.330,73 eur s príslušenstvom, pritom bol úspešný len po sumu 239,44 eur s príslušenstvom), ktorý si trovy konania neuplatnil, preto mu súd ich náhradu ani nepriznal. Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom. V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p., § 18 O.s.p., § 24 O.s.p., § 25 O.s.p. vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia

advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 22.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil menom, priezviskom, spisovou značkou, výškou žalovanej sumy a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde. Jedine mení číslo a dátum zmluvy, výšku žalovanej sumy, výšku odporcom zaplatenej sumy zistenej z listín zaslaných mu súdom (na jeho žiadosť), v % - tách vypočítaná spotrebiteľom zaplatená suma. Teda z siedmich strán hutne písaného vyjadrenia sa samotnej ochrany konkrétneho odporcu týkala jedna A4 strany.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy prvostupňový súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti odmeny za 1 úkon a jedného režijného paušálu. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 119 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka nesprávne vyčíslil odmenu za jeden úkon (101,25 eur) počítajúc ju z tarifnej hodnoty 2.330,73 eur. Nakoľko právny zástupca žiadal zamietnuť návrh v časti 2.091,29 eur, správne si mal vyčísliť odmenu za jeden úkon práve z tejto sumy. V tejto časti bol vedľajší účastník aj úspešný. Čiže odmena za 1 úkon z tarifnej hodnoty 2.091,29 eur predstavuje sumu 91,29 eur /41,49 eur + 9,96 eur x5/, z ktorej súd vychádzal. Suma 119 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 91,29 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur; 3/ 20%DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/ =19,866.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. navrhovateľ vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Ak právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere prvostupňový súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa

musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu a to len vo výroku o trovách konania - výrok č. IV. Výrok o nepriznaní práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom vedľajšiemu účastníkovi priznal odmenu za jeden úkon právnej služby. Vedľajší účastník vystupoval na podporu odporcu a z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom mu vznikli trovy konania. Vedľajší účastník je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia je účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Bez právneho posúdenia veci a bez argumentácie zo strany vedľajšieho účastníka by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia od ktorých navrhovateľ vymáhal nezákonné nároky. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia. Je dôvodné vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania v plnej výške, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Poukázal na to, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Osobitne poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 84/2014-31 zo dňa 23. mája 2014. Pokiaľ v tejto citovanej veci ústavný súd rozhodol, že nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia obchodnej spoločnosti je porušením ústavných práv tejto spoločnosti, potom niet sporu o tom, že konajúci súd v prejednávanej veci rovnakým spôsobom porušil aj právo vedľajšieho účastníka. Poukázal aj na obdobnú vec vedenú na Ústavnom súde ČR spis. zn. I ÚS 3819/13. Prvostupňový súd odôvodnil nepriznanie náhrady trov konania v plnej výške tým, že ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu sú prípady ako je tento konkrétny prípad už po dobu dvoch rokov rozhodovania a rozhodnutia sú právoplatne zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Vyjadrenie prvostupňového súdu považuje odvolateľ za irelevantné, pretože týmto vlastne vyjadrením prvostupňový súd popiera v zmysle právneho zastúpenia ktoréhokoľvek účastníka a akéhokoľvek sporu, ktorého skutkový stav s podobá/ rovná skutkovému stavu právnych vecí v minulosti viackrát právoplatne skončených a zverejnených na web stránke Ministerstva spravodlivosti SR. Takýto právny názor je v zmysle práva na spravodlivý súdny proces neudržateľný. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 28.11.2014 obsahovalo podrobnú argumentáciu k dôvodom pre ktoré vedľajší účastník žiadal návrh na vydanie platobného rozkazu zamietnuť a v žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že by tento úkon nebol účelný. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka neobsahovalo žiadne mylné skutočnosti, na základe ktorých žiadal žalobu zamietnuť, ale len odôvodnené racionálne argumenty, pričom niektorými z nich argumentoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj prvostupňový súd. Vedľajší účastník vo vyjadrení v prejednávanej veci konkretizoval relevantné sumy finančných prostriedkov, vyčíslil v percentuálnom vyjadrení odplatu za poskytnutie úveru a uviedol konkrétne údaje zo zmluvy na základe ktorej navrhovateľ uplatňuje svoje nároky. Takýto záver súdu prvého stupňa je absolútne neprijateľný a postráda racionálny podklad. Žaloba navrhovateľa nie je ničím iným len formulárom do ktorého sú vpísané stručné údaje, pretože navrhovateľ žaluje nároky z rovnakých zmlúv. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil vo výroku o priznaní náhrady trov konania tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 262,30 eur prípadne navrhuje rozsudok v tejto časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,80 eur s DPH za jeden úkon právnej služby a to podanie odvolania - 50,63 eur + 20% DPH + režijný paušál 8,39 eur + 20% DPH.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a to proti výroku o povinnosti navrhovateľa uhradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia. Navrhovateľ napadá rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu, že neobsahuje žiadne odôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadom rozhodnutia o náhrade trov konania. Otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sa súd

nezaoberal a otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. V tejto súvislosti poukázal odvolateľ na uznesenie Najvyššieho súdu spis. zn. 6MCdo 5/2013. Vedľajší účastník svojím postupom splnil štandardný postup týchto združení a odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku o výške náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol o priznaní náhrady len v časti odmeny za jeden úkon právnej pomoci, pričom na odôvodnenie svojho rozhodnutia poukázal aj na také skutočnosti, ktoré Najvyšší súd v SR považuje za dôvody vylučujúce účelnosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Súčasne uviedol, že predloženie písomného podania - vyjadrenia nie je účelným úkonom a z tohto potom vyplýva, že ani samotné prevzatie zastúpenia za účelom predloženia opakovaného podania nemá charakter účelnosti. Výsledok právneho zastúpenia a to predloženie podania súdu považoval prvostupňový súd za neúčelné a potom logicky aj samotné prevzatie zastúpenia má charakter neúčelnosti. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj z toho dôvodu, že subjekt nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, nakoľko s účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho na strane ktorého má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník však uvedené nespĺnil, tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania spôsobom kedy o odporcovi má informácie získané od súdu. Navrhol preto napadnutý výrok ako nezákonný zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

K doručeným odvolaniam vyjadrenia podané neboli.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že obe odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a naopak vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zmeniť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľmi napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej, odvolaním nenapadnutého, je jednoznačné, že návrhu navrhovateľa bolo vyhovené v časti o zaplatenie 239,44 eur s príslušenstvom a vo zvyšku t.j. o zaplatenie sumy 2.091,29 eur bol návrh zamietnutý ako nedôvodný.

V zmysle súdom prvého stupňa správne citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. má navrhovateľ vo veci plný úspech vtedy, keď súd vyhovie jeho žalobe v plnom rozsahu. Odporca má vo veci úspech vtedy, keď súd žalobu v plnom rozsahu zamietne, pričom v danej veci vyhovel súd v časti 239,44 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti t.j. o zaplatenie sumy 2.091,29 eur bol návrh zamietnutý, teda odporca bol neúspešný v nepatrnej časti.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 142 ods. 1 a § 142 ods. 3 O.s.p. pre to, aby bol navrhovateľ, ktorý bol v konaní neúspešný, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú

nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 ods. 1 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov hodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

K argumentácii navrhovateľa je potrebné uviesť, že nemožno akceptovať argumentáciu o neúčelne vynaložených trovách konania vedľajším účastníkom, pretože aj na základe argumentácie zo strany vedľajšieho účastníka došlo k zamietnutiu návrhu. Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené právnym zástupcom. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka navrhovateľa, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie navrhovateľa potom akoby vyplývalo, že navrhovateľ môže byť v konaní zastúpený, odporca by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak navrhovateľovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

Odvolačný súd je toho názoru, že v danom prípade konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať použitím ust. § 150 O.s.p. V tomto smere odvolací súd poukazuje na ust. § 3 ods. 4, 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi združenia a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. Proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy odporcu, a preto pokiaľ vedľajší účastník bol v konaní zastúpený právnym zástupcom, nemožno v danom prípade zastávať názor, že týmto zastúpením došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania aj s poukazom na ust. § 20 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého každý má právo na poskytovanie právnych služieb a môže o ne požiadať u ktoréhokoľvek advokáta.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s dvomi významnými právnymi normami: 1. podľa článku 47 ods. 2 ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi..., 2. podľa § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia, združení v nejakom združení, sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu, vytvorené aj

z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže, podľa odvolacieho súdu, vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia, na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne k náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Za neúčelný úkon však nemožno bez ďalšieho považovať vstup vedľajšieho účastníka do konania, lebo po prvé, taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia (jediným obmedzením je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo) a po druhé, ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka. V tejto veci došlo k takému vstupu do konania, ktorý odvolací súd nepovažuje, so zreteľom na uvedené, za neúčelný procesný úkon, a teda aj trovy tohto úkonu nie sú neúčelne vynaloženými trovami a odvolací súd ani iné neúčelné úkony právnej pomoci nezistil.

V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení zo dňa 28.11.2014, doručenom súdu 3.12.2014 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, zo dňa 12.11.2010, poukázal na to, že z obsahu návrhu a jeho príloh jasne nevyplýva, z čoho konkrétne pozostáva žalovaná suma, zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poukázal na nezákonnosť požadovaného plnenia v časti plnenia prevyšujúceho poskytnutú istinu. Ďalej poukázal na nekalú obchodnú prax navrhovateľa a na konkrétne body zmluvných podmienok obsahujúcich množstvo zmluvných klauzúl, ktoré treba považovať za neprijateľné. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa a aj prvostupňového súdu, podľa ktorého zo strany vedľajšieho účastníka išlo o šablónovité a nijako neindividualizované, a preto neúčelné podanie.

Rovnako nebolo možné prihliadnúť na ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa, ktorý poukázal na to, že s účinnosťou od 01.01.2015 je pre subjekt vedľajšieho účastníka stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, v tomto konaní vedľajší účastník túto povinnosť nesplnil, keď pre podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do predmetného konania je potrebné vychádzať z právnej úpravy účinnej do 31.12.2014

V zmysle ust. § 137 O.s.p. je súčasťou trov konania odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Pravidlá pre výpočet odmeny advokáta upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“). Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného

plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov prvostupňového konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 262,30 eur, vychádzajúc z hodnoty sporu 2.330,73 eur (teda nie zo zamietnutej sumy ako vychádzal súd prvého stupňa) odmena za jeden úkon predstavuje 101,25 eur, v prvostupňovom konaní právny zástupca vykonal účelne dva úkony (prevzatie a príprava, vyjadrenie k návrhu), k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 2 x 8,04 eur, spolu 218,58 eur, + DPH 20% - 43,72 eur, celkom 262,30 eur podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu spolu 70,82 eur, ako odmenu za odvolanie proti rozhodnutiu nie vo veci samej 50,63 eur + 20% DPH - 10,12 eur, vrátane režijného paušálu vo výške 8,39 eur + 20% DPH - 1,68 eur, podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.